

Мира и преко одлука донесених у Сан-Рему и у Спа-у, преко свих тих, и Југословенима више или мање непогодних докумената превући један дебео потез пером.

Може ли службена политика и полуслужбена штампа Југославије још увек дизати олтаре Антанти, нарочито расположење ипак свом силином тражи да се Западним Силама окрену леђа и да се у ком било облику изведе зближење ка Русији. Тиме пада и нова светлост на односе према Немачкој. Јер како се за Југословена махом свет дели на државе, које ждери, и на друге које бивају ждеране, то он гледа у немачком народу жртву империјалистичке незајажљивости, и никако није глас у пустињи, када београдска „Република“ поред Русије, набраја и Немачку, Чехо-Словачку, Румунију и Бугарску као земље с којима Југославија мора тражити додира заједничких интереса и с којима мора тежити за пријатељством и споразумевањем.

Али кад Фран Ђрјавец у својој расправи која је и знак расположења, одбија за Југословене у њихову односу према Немцима улогу четрнаесто годишњег дечака, отпуштеног из школе, који пролази са шеширом на глави поред свога дојучерањег учитеља, онда не сме ни код нас замрзла учитељска уобразиља југоисточном свом суседу посведневно причати шта он има да захвали немачкој култури; Југословени су одрасли и пунолетни и не требају никога ко ће их вадати за руку. Управо могла би се по готову предвидети каква несташица сваке слутње, која би морала сваког забезекнути, *да је основно расположење југословенског човека од данас дубока одвраћеност*